

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 16114/2016

V Olomouci dne 15. února 2016

Sp.zn. KÚOK/89632/2015/OKPP/685

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 15. 3. 2016

ROZHODNUTÍ

Datum: 15. 3. 2016

Podpis:

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedení řízení, jehož účastníkem je e věci přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

....., se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 2.10.2015 cca od 18:00 hodin v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum v blízkosti kulturní památky – výšinného opevněného sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko.

I. ukládá podle § 39 odst. 2 písm. g) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **pokuta ve výši 20 000,- Kč, slovy: dvacet tisíc korun českých,**

II. ukládá podle § 15 odst. 1 písm. a) zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, **propadnutí detektoru kovů značky XP Deus se dvěma cívkami a řídicí jednotkou,** které vydal policii dne 2.10.2015,

III. ukládá podle § 79 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, v platném znění, **povinnost nahradit náklady řízení o přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči ve výši 1 000,- Kč.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do patnácti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000594.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, obdržel dne 7.10.2015 od policie ČR, obvodní oddělení Pílmov oznámení přestupku na osobu (dále obviněný), , ve věci přestupku dle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění.

K oznámení byl připojen úřední záznam ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-2/PŘ-2015-141214, úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-1/PŘ—2015-1412146, kde obviněný zejména uvedl, že přijel sám se svým osobním vozidlem do obce Malé Hradisko do těsné blízkosti keltského oppida Staré Hradisko, kde vozidlo zaparkoval při okraji cesty vedoucí do keltského oppida. Zde testoval svůj detektor kovů a

při tomto testování našel předměty jako železné hřeby a kovový odpad. Ostatní předměty, které předložil hlídce, jsou pouze testovací vzorky jako zlatý slitek drobná stříbrná mince, hliníková folie, olověný brok, zinková a měděná mince. Hlídce policie se při jejím příjezdu na místo neschovával v blízkém křoví, jen chtěl prolézt křovím na druhou stranu, aby se podíval, co se děje, protože slyšel přijíždět po poli auto. Terénní průzkum dělal ze studijních důvodů, kdy spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně a má publikační činnost v oboru.

Policie předala správnímu orgánu dále úřední záznam o zajištění důkazního prostředku ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-3/PŘ—2015-141214, fotografickou dokumentaci a soubor věcí vyjmenovaných v úředním záznamu o zajištění důkazního prostředku ze dne 2.10.2015 č.j. KRPM-123128-3/PŘ—2015-141214.

Správní orgán předal soubor věcí odevzdaný policii k posouzení Archeologickému centru Olomouc, příspěvkové organizaci, která soubor vyfotila a očíslovala, ve svém hodnocení ze dne 2.11.2015 uvedla: „Nálezový soubor obsahuje 33 ks artefaktů zhotovených z hliníku, mědi, olova, stříbra (1 ks), zinku, zlata (1 ks) a železa. V souboru dominují zlomky novověkého kovového odpadu běžně se vyskytujícího na polích (viz. sáček 1: 1-15, sáček 2: 7-8, sáček 3: 4-5), zlomky novověkých knoflíků (sáček 2: 1-3), novověké (18. a 20. stol.) mince (sáček 2: 4, 9), části železných kovaných hřebů s nejasnou datací (latén – středověk – novověk; sáček 3: 1-3) a novověké olověné broky (sáček 4: 1-2). Mezi nálezy se vyskytly dva předměty z drahých kovů: stříbrná mince (sáček 4: 3) a zlatý slitek - polotovar (sáček 5).“.

Opatřením ze dne 20.11.2015 č.j. KUOK 102578/2015 správní orgán vůči obviněnému zahájil řízení o přestupku dle ust. § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči, kterého se dopustil tím, že prováděl dne 2.10.2015 v rozporu s § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči archeologický výzkum v blízkosti kulturní památky – výšinného opevněného sídliště Staré Hradisko, obec Malé Hradisko.

Nařízeného ústního jednání dne 16.12.2015 se obviněný účastnil a do protokolu uvedl následující: „Policie mě neobvinila z archeologického výzkumu, já jsem dle policie pouze podezřelý, z celého jednání, které vyplynulo a které mohu dokladovat, tvrdím od začátku, že jsem toto nespáchal, od začátku mohu doložit, že se celá věc odehrávala jinak, než je mi předkládáno. Výpověď je od začátku manipulována. Důkazní posudky byly manipulativně zadány a s průběhem vyšetřování nesouhlasím. Na toto jsem upozorňoval i policii včetně písemného podání, kdy mi byla navíc způsobena škoda.“

Obviněný uvedl, že detektor kovů zajištěný policií dne 2.10.2015 včetně jednotky detektoru zn. XP DEUS, a umělohmotná krabička od Ibuprofenu jsou v jeho vlastnictví.

Dále předala policie správnímu orgánu artefakty, které zabavila obviněnému dne 2.10.2015. Archeologické centrum Olomouc ústav artefakty očíslovalo, ofotilo, podrobně popsalo nálezy a uložilo je do 5 očíslovaných sáčků.

Sáček 1, 2, 3 – obviněný uvedl, že se jedná o předměty v jeho vlastnictví, které měl náhodně v kapse, některé předměty měl v kapse cíleně, některé náhodně, v krabičce měl ty nejcennější své materiály – malou stříbrnou minci ze sáčku 4 a zlatý slitek (nyní sáček 5). Na dotaz správního orgánu, proč měl tyto předměty u sebe, uvedl obviněný: „Většina těch předmětů jsou testovací souprava pro nastavení detektoru, všechny odevzdané předměty policií byly mé, přivezl jsem si je sebou, nic jsem nenašel, protože jsem nic nehledal“. Na dotaz správního orgánu, zda se věnuje obviněný archeologickým výzkumům uvedl obviněný následující: „archeologický výzkum neprovádím“. Na dotaz správního orgánu, zda se zdržoval na místě s detektorem, jak je vyznačeno v mapce předložené správnímu orgánu uvedl obviněný následující: „Nalézal jsem se přibližně v místě označeném červeným křížkem a upřesněným mým zákresem tužkou do mapy, v ruce jsem měl detektor. Detektor kovů jsem měl vypnutý“. Na dotaz správního orgánu, proč přijel z Otrokovic s detektorem kovů na místo sídliště Staré Hradisko uvedl obviněný: „Byl krásný den, po skončení jednání jsem se jel podívat na krásné místo, dojel jsem do

Starého Hradiska, vytáhl jsem z auta detektor kovů, šel jsem dle svého uvážení dostatečně daleko od samotného oppida na protější svah, kde jsem nepředpokládal, že je ještě archeologicky chráněné území, svačil jsem, přijela policie, odjela, jevílo se, že policie řešila něco s traktoristou, dosvačil jsem, nastavoval jsem si detektor podle jednotlivých předmětů, které jsem měl u sebe, aby byl detektor použitelný“.

„Obviněný uvedl, že žádné předměty jako železné hřeby a kovový odpad, jak uvádí policie ve svém úředním záznamu o podání vysvětlení, nenašel. Test detektoru prováděl obviněný tak, že si v přesně vymezeném území tyto věci označil a zamáčkl do hlíny a podle odezvy zahrabaných předmětů detektor nastavoval, rýč měl proto, aby tyto zahrabané předměty vyryl. Když policie podruhé přijela, neviděl jsem ji přes křoví, proto jsem do křoví vlezl a zde se mi zachytily brýle, sluchátka a oděv, neležel jsem, hledal jsem sklo, které mi vypadlo z brýlí.“

Obviněný dále uvedl: „Že území má zvláštní charakter ochrany jsem netušil a tato informace je obtížně dohledatelná.“

Na dotaz správního orgánu, zda spolupracuje s organizacemi oprávněnými k archeologickým výzkumům při jejich provádění, uvedl obviněný: „přibližně 20 let spolupracuji s Archeologickým ústavem Brno, Moravským zemským muzeem, kde mám i publikační činnost. 2 x jsem pro tyto instituce prováděl výzkum, kdy jsem detektorem prováděl nedestruktivní výzkum – Klášťov u Vysokého pole u Zlína (cca před 10 lety).

Detektor mám cca 5 let, kupoval jsem ho nový“.

Na dotaz správního orgánu, kdy, proč a kde detektor používal, když detektor jeví známky opotřebování používáním, uvedl obviněný následující: „detektor mám jako volnočasovou aktivitu, hledám s tím například vodu nebo sousedům ztracené předměty“.

Obviněný se dále do řízení vyjádřil podáním ze dne 20.12.2015. Ve svém podání zdůraznil rekreační cíl jeho nešťastně situované volnočasové aktivity. Svůj vztah ke kulturnímu dědictví, hodnotám a uplatňovaným zákonům může potvrdit svou jinou činností, dříve v oblasti mineralogie, dnes zájem o historii, numismatiku, může se prokázat publikační činností v oboru. Jeho reálné aktivity a jejich smysl, s cílem touhy po poznání nemohou být použity proti němu.

Správní orgán požádal policii ČR, obvodní oddělení Plumlov o provedení výsledku policistů, kteří byli přítomni šetření v dané lokalitě dne 2.10.2015 v tom směru, co obviněný uvedl do protokolu z ústního jednání.

Do úředního záznamu ze dne 10.1.2016 č.j. KRPM-3050-3/ČJ-2016-141214 uvedla hlídka policie následující: „hlídka při příjezdu na uvedené místo viděla na poli v blízkosti polního remízku, jak chodí sem a tam a hledá detektorem kovů, tj. pohybuje detektorem kovů ze strany na stranu, a to s hledací cívkou těsně nad zemí. Dále bylo na místě z jeho strany policistům sděleno, že hledá detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chce zmapovat a tzv. se oháněl tím, že spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně.“

Správní orgán opatřením ze dne 19.1.2016 č.j. KUOK 6721/2016 předvolal k výsledku na 29.1.2016 jako svědky prap. Jana Marka a prap. Jiřího Svozila z obvodního oddělení Policie ČR Plumlov.

Svědka prap. Jiří Svozila uvedl do protokolu: „Vše se událo tak jak je popsáno v úředním záznamu ze dne 2.10.2015 a ze dne 10.1.2016. Jeli jsme po komunikaci na základě anonymního oznámení a na poli jsme viděli detektorem jak chodí a mává cívkou detektoru nad zemí. Dojeli jsme autem na místo sam. zmizel, zaparkovali jsme auto, kolega šel podél remízku dolů, já jsem šel nahoru, ozvalo se zapraskání, šel jsem se podívat na kraj remízku a uviděl jsem jak leží na zemi na břichu hlavou směrem k poli obrácenou ke mně. Vyzval jsem aby vylezl ven, ptal se proč a tak jsem mu řekl, že ho vyzývám. Dále jsem mu řekl, aby ten detektor co má sebou, vzal vylezl z křoví i s detektorem, vlezl jsem na místo, kde ležel a našel jsem tam ještě malý rýček, který tam nechal.

Zeptali jsme se ho, zda má ještě něco u sebe. Vytáhl sáčky s kovovými předměty, drátky, plíšky, hřebíky, vše nám předal. Dále jsem provedl kontrolu na zbraň, v levé kapse maskovacího kabátu jsem mu nahmatat plastovou kulatou krabičku. řekl, že zde má léky, krabičku jsem vytáhl, byla ošuntělá, špinavá a v ní byly sáčky s mincemi a slítek zlata. Vše jsme nafotili a předali KÚ. U všech předmětů, které jsme zajistili, uvedl, že jsou jeho. Kopat jsme neviděli, v okolí byla řada zakopaných děr, to co měl v plastové krabičce – mince uvedl, že jsou jeho, ostatní dráty a hřebíky, které předal kolegovi, našel. K výpovědi obviněného: "Když policie podruhé přijela, neviděl jsem ji přes křoví, proto jsem do křoví vlezl a zde se mi zachytily brýle, sluchátka a oděv, neležel jsem, hledal jsem sklo, které mi vypadlo z brýlí" uvedl svědek následující: jsme viděli na poli, tento skočil do křoví, teprve když nás viděl, nevím, jestli měl brýle, když jsem ho našel, ležel na zemi na břiše, sluchátka neměl, žádným oděvem za křoví zachycen nebyl. jsme říkali, že se tam nesmí hledat detektorem a kopat, že je na archeologické lokalitě, on uvedl, že je mimo lokalitu, na obvodním oddělení jsme mu ukazovali mapu archeologické lokality, on uvedl, že o tom nevěděl, že píše publikace a spolupracuje s muzeem. Na místě samém uvedl, že hledá starou cestu, která vedla na hradisko, při sepisování úředního záznamu na služebně uvedl, že žádné hledání detektorem neprováděl. Auto jsem v minulosti několikrát na místě viděl, nevím přesně kdy, ale bylo to v období, kdy pole nebylo zarostlé, nebo byl nízký porost. A také v autě byla krabička s jídlem a na sedadle spolujezdce rozevřená turistická mapa přeložená tak, že zde byla oblast Malého hradiska a vzadu byla karimatka nebo spacák. ví, že na konci lokality je zastrčená chata, jak vyznačuji na přiložené mapce, kde jsem také vyznačil směr jízdy k :

Svědék prap. Jan Marek do protokolu uvedl: "Na linku 158 nám bylo anonymem oznámeno, že na poli na Malém Hradisku chodí hledač s detektorem. Vzhledem k tomu, že víme, že to je zakázané, neboť se jedná o památkovou chráněnou oblast, tak jsme tam s kolegou Jiřím Svozilem jeli. Já jsem řídil, při vyjetí z obce směrem na Staré Hradisko jsme vpravo na poli uviděli osobu, jak tam chodí s detektorem. Autem jsme jeli k hlavní bráně, kde jsme uviděli u brány vlevo na louce stát auto opa, následně jsem z polní cesty vyjel na pole a dále jsme pokračovali až k místu, kde jsme tuto osobu viděli. Při příjezdu k remízku jsem odstavil auto, žádnou osobu jsme neviděli, při vystoupení z vozidla jsme uviděli na zemi hromadu zasypaných děr, minimálně 20. Následně, buď já, nebo kolega, teď už nevím, ale zřejmě kolega Svozil slyšel v křoví zapraskání a šel ke křoví, kde uviděl pána, následně ztotožněného jako , který byl v křoví schovaný i s detektorem a věcmi. Viděl jsem , až když se snažil vylézt z křoví. Ptali jsme se ho, co tam dělá, načež on nám sdělil, že hledá starou cestu k Hradisku. Chtěli jsme po něm, ať vše vyndá z kapes. Vytáhl různé kovové předměty a plastovou krabičku od léků, kde byly mince. K výpovědi obviněného: "Když policie podruhé přijela, neviděl jsem ji přes křoví, proto jsem do křoví vlezl a zde se mi zachytily brýle, sluchátka a oděv, neležel jsem, hledal jsem sklo, které mi vypadlo z brýlí" uvedl svědek, že „obviněného v křoví neviděl, nevím, zda se mu zde něco zachytilo. Křoví bylo tak husté, že by tam normálně člověk nelezl, obviněný se zde před námi chovával. Následně jsme vysvětlili, že zde nemá co hledat s detektorem a kopat, neboť se jedná o chráněnou oblast, na místě jsme provedli fotodokumentaci a poté jsme p převezli služebním autem na obvodní oddělení do Plumlova k podání vysvětlení."

Na dotaz obviněného, zda ho svědek viděl hledat detektorem, uvedl svědek, že viděl, viděl ho chodit s detektorem a tímto detektorem pohybovat a proto jeli autem k remízku. Díry, které byly kolem a které byly zasypané, byly čerstvé, neboť na místě jsme byli kolem třetí hodiny a to zrovna seli obilí, takže pole bylo zaseté a bez děr."

Obviněný byl přítomen výslechu předvolaných svědků, obdržel protokoly o výslechu a podal do protokolu následující vyjádření: „Trvám na tom, že mě policie při samotné

činnosti použití detektoru neviděla, o čemž svědčí rozdíly ve výpovědi svědků, kdy pan Svozil nakreslil, že mě viděl před remízem a pan Marek za remízem. Policii jsem nemohl vidět, pouze jsem ji slyšel. Vše je jak jsem popsal v protokole. Já již přesně nevím, co jsem na místě vykopal v souvislosti s testováním stroje.“ Na dotaz správního orgánu, které ze zabavených předmětů jsou jeho uvedl dle předložených fotografií, založených ve spise následující: „Sáček 1. – domnívám se, že předměty z tohoto sáčku č. 1-15 jsou moje. Sáček 2, předměty č. 1-9 jsou moje, sáček 3, předměty 1-3 jsou moje, sáček 4 – předměty 1-5 jsou moje, sáček 5, předmět 1 – jsou moje. Všechny předměty jsou moje, když jsem svědkovi Svozilovi sdělil, že jsem je našel, myslel jsem tím, že jsem našel pouze ty předměty, které si zakopal.“ Do spisu založil svůj článek „Nový typ keltských mincí ze středního pováží“ publikovaný ve FOLIA NUMISMATIKA 26/1.

Správní orgán na internetu dohledal, že dále ve FOLIA NUMISMATIKA 26/2 publikoval svůj článek „Keltské mince – typ „kůň-kůň“.

Předmětná lokalita, na které prováděl obviněný archeologický výzkum pomocí detektorů kovů je územím s archeologickými nálezy a nachází se u kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, zapsané v Ústředním seznamu kulturních památek ČR pod rejstříkovým číslem 22123/7-5629.

Předmětné oppidum patří k nejvýznamnějším keltským lokalitám v České republice. Lokalita s vnějším opevněním má rozlohu asi 38 ha. Jedná se o archeologicky cennou, neporušenou a v regionu ojedinělou lokalitu s dochovanými relikty opevnění, která je významným dokladem vývoje pravěkého osídlení krajiny.

Dle § 21 odst. 1 zákona o státní památkové péči archeologické výzkumy je oprávněn provádět Archeologický ústav Akademie věd České republiky (dále jen "Archeologický ústav"), který se také vyjadřuje k ochraně archeologického dědictví v řízeních podle zvláštních právních předpisů. Dle odst. 2 tohoto ustanovení ministerstvo kultury může na žádost v odůvodněných případech po dohodě s Akademií věd České republiky povolit provádění archeologických výzkumů vysokým školám, pokud je provádějí při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů, muzeím nebo jiným organizacím, popřípadě fyzické osobě, které mají pro odborné provádění archeologických výzkumů potřebné předpoklady (dále jen "oprávněná organizace"). Oprávněná organizace uzavírá s Akademií věd České republiky dohodu o rozsahu a podmínkách provádění archeologických výzkumů.

Dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči krajský úřad může uložit pokutu až do výše 4 000 000 Kč fyzické osobě, která se dopustí přestupku tím, že provádí v rozporu s § 21 odst. 2 archeologický výzkum, nebo provádí archeologický výzkum, přestože není osobou oprávněnou k výzkumům podle § 21a odst. 2, nebo postupuje v rozporu se zákazem podle § 35 odst. 4 nebo § 39 odst. 4.

Je prokázáno, že obviněný se dne 2.10.2015 po 18 hodině pohyboval v blízkosti kulturní památky Výšinné opevněné sídliště – oppidum Staré Hradisko, archeologické stopy, obec Malé Hradisko. Policie obdržela na linku 158 dne 2.10.2016 v 18:16 hodin oznámení, že v blízkosti archeologického naleziště – keltského oppida Staré hradisko je osoba, která zde chodí s detektorem kovů a hledá. Na základě tohoto oznámení hlídka OO PČR Plumlov ve složení prap. Jan Marek a prap. Jiří Svozil provedla výjezd na místo, kde uviděla osobu ve vzdálenosti cca 250 m od příjezdové cesty a ca 75 m od trosek hradeb oppida. Touto osobou byl obviněný. Dne 5.10.2015 zaslala policie správnímu orgánu mapu s vyznačením místa, kde bylo zaparkováno auto obviněného, místa, kde byl obviněný viděn a místa, kde prováděl obviněný hledání detektorem. Při ústním jednání dne 16.12.2015 obviněný upřesnil místo kde byl zákres tužkou do této mapy, toto místo bylo na začátku remízku, jen několik metrů od místa zakresleného hlídkou policie.

Je prokázáno, že obviněný věděl, že se nachází v blízkosti keltského oppida na území

s archeologickými nálezy. Do úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 2.10.2015, č.j. KRPM-123128-1/PŘ—2015-1412146, obviněný uvedl: „... přijel sám se svým osobním vozidlem do obce Malé Hradisko do těsné blízkosti keltského oppida Staré Hradisko, kde vozidlo zaparkoval při cestě vedoucí do keltského oppida. ...Potom se vydal se svým detektorem kovů XP Deus na čerstvě poválené pole na terénní průzkum, a to do těsné blízkosti, a to vně oppida Staré Hradisko, tj. do vzdálenosti cca 75 m od okraje tohoto oppida. Zde testoval svůj detektor kovů a při tomto testování našel předměty jako železné hřeby kokový odpad.“. „Terénní průzkum dělal ze studijních důvodů, kdy spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně a má publikační činnost v oboru.“. Do úředního záznamu ze dne 10.1.2016 č.j. KRPM-3050-3/ČJ-2016-141214 uvedla hlídka policie následující: „Dále bylo na místě z jeho strany policistům sděleno, že hledá detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chce zmapovat a tzv. se oháněl tím, že spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně.“ Svědek prap. Jan Marek do protokolu o výsledku dne 29.1.2016 uvedl, že na poli

uvedl, že hledá starou cestu k k Hradisku“ Svědek prap. Jiří Svozil do protokolu o výsledku ze dne 21.1.2016 uvedl: „... jsme říkali, že se tam nesmí hledat detektorem a kopat, že je na archeologické lokalitě, on uvedl, že je mimo lokalitu, na obvodním oddělení jsme mu ukazovali mapu archeologické lokality, on uvedl, že o tom nevěděl, že píše publikace a spolupracuje s muzeem. Na místě samém uvedl, že hledá starou cestu, která vedla na hradisko, při sepisování úředního záznamu na služebně uvedl, že žádné hledání detektorem neprováděl.“.

K námitce obviněného uvedené do protokolu dne 16.12.2015, že netušil, že území má zvláštní charakter a tato informace je obtížně vyhledatelná, uvádí správní orgán, že pouhým zadáním slov „Staré Hradisko“ do internetového prohlížeče se zobrazí minimálně 5 odkazů na informace o tomto keltském oppidu. Do spisu založil obviněný dne 29.1.2016 svůj článek „Nový typ keltských mincí ze středního pováží“ publikovaný ve FOLIA NUMISMATIKA 26/1 a správní orgán na internetu dohledal, že také ve FOLIA NUMISMATIKA 26/2 publikoval jako autor článek „Keltské mince – typ „kůň-kůň“. Z jeho odborné publikační činnosti vyplývá, že mu problematika keltů není neznámá. Sám také do protokolu z ústního jednání uvedl, že cca 20 let spolupracuje s Archeologickým ústavem Brno a Moravským zemským muzeem a 2x pro tyto instituce prováděl detektorem nedestruktivní průzkum, což svědčí o tom, že se v problematice archeologie orientuje a ví, co je to nedestruktivní archeologický výzkum.

Správní orgán dále zkoumal, zda obviněný prováděl při svém pobytu v lokalitě dne 2.10.2015 archeologický výzkum.

Do úředního záznamu ze dne 10.1.2016 č.j. KRPM-3050-3/ČJ-2016-141214 uvedla hlídka policie následující: „hlídka při příjezdu na uvedené místo jednoznačně viděla na poli v blízkosti polního remízku, jak chodí sem a tam a hledá detektorem kovů, tj. pohybuje detektorem kovů ze strany na stranu, a to s hledací cívkou těsně nad zemí. Dále bylo na místě z jeho strany policistům sděleno, že hledá detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chce zmapovat a tzv. se oháněl tím, že spolupracuje s archeology z Moravského zemského muzea v Brně.“

Oba předvolaní svědci při výslechu dne 29.1.2016 shodně uvedli, že na předmětném poli viděli s detektorem, jak chodí a mává cívkou detektoru nad zemí.

K námitce obviněného, že trvá na tom, že ho policie při samotné činnosti použití detektoru neviděla, o čemž svědčí rozdíly ve výpovědi svědků, kdy pan Svozil nakreslil, že ho viděl před remízkiem a pan Marek za remízkiem uvádí správní orgán, že z mapy předložené policií dne 5.10.2015 místo jeho pobytu je upřesněno dostatečně a je jednoznačně viditelné z komunikace, po které auto policejní hlídky přijíždělo.

Ze shromážděných důkazů nepochybně vyplývá, že obviněný věděl, že se pohybuje na území v blízkosti archeologického naleziště, které je kulturní památkou. Bylo prokázáno,

že se na něm pohyboval dne 2.10.2015 minimálně od 18:16 hodin, kdy policie obdržela anonymní oznámení a při zadržení policií měl u sebe detektor kovů s řídicí jednotkou a rýček. Tímto detektorem pak prováděl archeologický výzkum s cílem vyhledat detektorem kovů starou přístupovou cestu na keltské hradiště, kdy tuto chtěl zmapovat.

Zcela účelově obviněný popřel, že by detektorem kovů prováděl archeologický výzkum. V dané situaci je důkazní situace taková, jak bylo výše uvedeno. Obviněný uvádí, že přestupek nespáchal. Obviněný popírá, že by prováděl archeologický výzkum. Policejní hlídka ve složení prap. Jan Svozil a prap. Jan Marek tvrdí opak. Správní orgán tedy zhodnotil věrohodnost jejich výpovědi do úředního záznamu ze dne 2.10.2015 a jejich výpovědi před správním orgánem dne 29.1.2016. Skutečnost, že obviněný měl u sebe detektor kovů, se kterým chodil a pohyboval detektorem ze strany na stranu je objektivně vnímatelná lidským zrakem. Proto tvrzení policistů, že obviněného viděli jak chodí po poli sem a tam s detektorem v ruce a mává cívkou nad zemí, je sama o sobě věrohodným důkazem, aniž by byl nutný další důkaz, neboť k tomu není potřeba odborných znalostí ani dalšího vybavení. Výpovědi zasahujících policistů neobsahují žádné rozpory. Policisté mohli na danou vzdálenost metrů vnímat svými smysly, zda obviněný drží detektor a zda detektorem pohybuje. Na rozdíl od policistů měl obviněný motiv, proč tvrdit, že archeologický výzkum neprováděl, neboť mu hrozilo, že bude obviněn z přestupku.

Součástí našeho právního řádu na úseku ochrany archeologického dědictví je Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy (revidovaná) publikovaná pod č. 99/2000 Sb.m.s. Cílem této úmluvy je podle jejího čl. 1 ochraňovat archeologické dědictví jako zdroj evropské kolektivní paměti a jako nástroj historického a vědeckého studia. Podle čl. 3 úmluvy se Česká republika zavázala za účelem zachování archeologického dědictví a zaručení toho, aby archeologické výzkumy byly vědecky smysluplné uplatňovat procedury k povolování vykopávek a dalších archeologických činností a k doзору nad nimi tak, aby se zabránilo jakýmkoli nezákonným vykopávkám nebo odstraňování součástí archeologického dědictví, aby bylo zajištěno, že archeologické vykopávky a průzkumy budou prováděny vědeckým způsobem a za předpokladu, že kdykoli to bude možné, budou se používat nedestruktivní průzkumné metody, součástí archeologického dědictví nebudou během vykopávek a po nich odkryty nebo ponechány nechráněné, aniž by byla přijata opatření k jejich řádnému zachování, konzervaci a správě, zajistit, aby vykopávky a další potenciálně destruktivní techniky byly prováděny pouze kvalifikovanými, zvláště oprávněnými osobami a učinit používání detektorů kovů a jakýchkoli jiných detekčních zařízení nebo postupů archeologického výzkumu předmětem specifického předchozího oprávnění, kdykoli s tím počítá vnitřní právní úprava státu.

Archeologické výzkumy mohou být prováděny různými technikami. Podle způsobu provádění rozlišuje Úmluva o ochraně archeologického dědictví Evropy archeologické výzkumy prováděné destruktivními technikami a archeologické výzkumy prováděné nedestruktivními technikami. Archeologický výzkum prováděný destruktivními technikami jsou výzkumy prováděné vykopávkami. Nedestruktivní metodou je např. archeologický výzkum prováděný leteckým snímkováním nebo pomocí detektorů kovů.

Výzkum prováděný obviněným dne 2.10.2015 pomocí detektorů kovů za účelem lokalizace staré přístupové cesty ke keltskému hradišti byl nedestruktivní metodou výzkumu a to výzkumu archeologického, neboť jeho cílem bylo zjištění lokalizace této staré přístupové cesty.

Podle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění.

Podle § 4 odst. 1 zákona o přestupcích přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí nebo b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to

vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Obviněný jak je již výše uvedeno, věděl, že se nachází v archeologicky významné lokalitě. Vzhledem k tomu, že spolupracuje, jak sám uvedl při ústním jednání dne 16.12.2015 s Archeologickým ústavem Brno, Moravským zemským muzeem, kde má i publikační činnost a dvakrát pro tyto instituce prováděl detektorem nedestruktivní výzkum, nelze jej pokládat za osobu, o které by se dala předpokládat zásadní neznalost z oblasti archeologie a oprávněnosti k provádění archeologických výzkumů a věděl tedy, že vyhledávání archeologických nálezů pomocí jakýchkoliv přístrojů, zejména detektorů kovů, je nedílnou součástí archeologických výzkumů.

Pokud jde o společenskou nebezpečnost jednání obviněného ve smyslu ust. § 2 odst. 1 přestupkového zákona, nelze dospět k závěru, že by se jednalo o jednání, které by tento materiální znak přestupku nenaplnňovalo, neboť jednáním obviněného byl porušen zájem společnosti na tom, aby archeologické výzkumy byly prováděny pouze oprávněnými organizacemi dle § 21 zákona o státní památkové péči.

Provedením archeologického výzkumu dne 2.10.2015 v době minimálně od 18:16 hodin v rozporu s ust. § 21 odst. 2 zákona o státní památkové péči naplnil obviněný skutkovou podstatu přestupku dle § 39 odst. 2 písm. g) zákona o státní památkové péči. Správní orgán dospěl po provedeném důkazním řízení k závěru, že se obviněný předmětného přestupku dopustil.

Dle § 11 odst. 1 zákona o přestupcích za přestupek lze uložit tyto sankce: a) napomenutí, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) propadnutí věci. Dle odst. 2 tohoto ustanovení sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou.

Dle § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích propadnutí věci lze uložit, jestliže věc náleží pachateli a věc byla ke spáchání přestupku užita nebo určena. Dle odst. 3 tohoto ustanovení vlastníkem propadlé věci se stává stát.

Obviněný jako nástroj výzkumu použil detektor kovů značky XP Deus se dvěma cívkami a řídicí jednotkou, starý cca 5 let, pořizovací cena cca 41.490 Kč, které vydal policii dne 2.10.2015.

Správní orgán z důvodu omezení možnosti obviněného páchat další přestupky, tj. provádět detektorem kovů neoprávněný archeologický výzkum, uložil obviněnému v souladu s ust. § 15 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích sankci propadnutí těchto věcí, které byly použity při spáchání přestupku.

Dle § 12 odst. 1 zákona o přestupcích se při určení druhu sankce a její výměry přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, k pohnutkám a k osobě pachatele, zda a jakým způsobem byl pro týž skutek postižen v disciplinárním řízení.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost přestupku, jeho následky a rozsah způsobené škody. Správní orgán při stanovení výše pokuty vzal v potaz, že se jedná o první pochybení obviněného a proto neuložil pokutu v maximální možné výši 4 000 000,-Kč. Na druhé straně však přihlédl k tomu, že ukládaná pokuta musí nutně odrážet míru závažnosti postihovaného přestupku, předpokládanou výši škody a nesmí mít povahu sankce bagatelní, neboť jako taková by nemohla splnit vůbec svůj sankční účel.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl k charakteru území, na kterém byl průzkum proveden, tj. že se jedná o území s bohatými archeologickými nálezy, jehož část pro svůj význam byla prohlášena za kulturní památku.

Správní orgán uložil pokutu ve výši 20 000,- Kč, při dolní hranici zákonné sazby s ohledem na již uvedenou skutečnost, tj. že bylo vysloveno propadnutí věcí použitých ke spáchání přestupku, dále s ohledem na to, že nedošlo ke zničení žádné nálezové situace nebo zničení archeologických nálezů. Výše uložené pokuty tak dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti postihovaného přestupku.

Dle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích občanovi, který byl uznán vinným z přestupku, jakož

i navrhovateli, bylo-li řízení zahájené na jeho návrh zastaveno podle § 76 odst. 1 písm. a), b), c) nebo j), se uloží povinnost nahradit státu náklady spojené s projednáváním přestupku. Náklady řízení se hradí paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo vnitra České republiky v dohodě s ministerstvem financí České republiky zvláštním právním předpisem.

Dle § 1 odst. 1 vyhl. č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, v platném znění, paušální částka nákladů řízení o přestupcích, kterou je povinen nahradit občan podle § 79 odst. 1 zákona, činí 1 000 Kč.

Dle § 77 zákona o přestupcích výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, musí obsahovat též rozhodnutí o náhradě nákladů řízení (§ 79 odst. 1).

V souladu s výše citovanými ustanoveními správní orgán uložil obviněnému také povinnost nahradit náklady řízení o přestupku paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

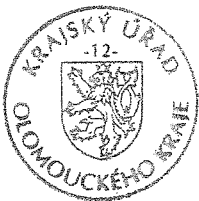
K námitce obviněného, že výpověď je od začátku zmanipulovaná a důkazní prostředky byly manipulativně zadány uvádí správní orgán, že policisté neměli zájem na tom, aby obviněného poškodili, k tomu nebyla zjištěna ve správním řízení žádná konkrétní skutečnost, ani obviněný takovou konkrétní skutečnost neuvedl.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Miluše Sedláčková
pověřená vedením odboru
kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Obdrží:

Handwritten signature 16. 3. 2016
Handwritten signature

Krajský úřad Olomouckého kraje

Odbor kultury a památkové péče

Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

Č.j.: KUOK 14594/2016

Sp.Zn.: KÚOK/98069/2015/OKPP/685

V Olomouci dne 8. února 2016

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 15. 2. 2016

Datum: 1. 3. 2016

Podpis:

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče, jako příslušný orgán státní památkové péče, rozhodl po provedeném správním řízení ve věci deliktu dle § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, t a k t o:

Město Plumlov, se sídlem Rudé armády 302, 79803 Plumlov, IČ 00288632, se dopustilo protiprávního jednání uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, tím, že nesplnilo oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, neboť jako stavebník neoznámilo záměr provádět stavební činnosti - dokončení revitalizace centra města Plumlov s termínem zahájení duben 2015, které je územím s archeologickými nálezy, Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky.

Za tento správní delikt se městu Plumlov, se sídlem Rudé armády 302, 79803 Plumlov, IČ 00288632, ukládá podle § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **pokuta ve výši 20 000,- Kč, slovy: dvacet tisíc korun českých.**

Městu Plumlov, se sídlem Rudé armády 302, 79803 Plumlov, IČ 00288632, se dále dle § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, ukládá **povinnost nahradit náklady řízení o deliktu** dle § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, paušální částkou **ve výši 1 000,- Kč, slovy jeden tisíc korun českých.**

Pokuta a náklady řízení jsou splatné do třiceti dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabylo právní moci, na účet Olomouckého kraje č. 27-4228320287/0100, konstantní symbol 558, variabilní symbol 4400000588.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor kultury a památkové péče (dále jen správní orgán), obdržel dne 4.11.2015 podnět Archeologického ústavu Akademie věd České republiky, Brno, v.v.i., Čechyňská 363/19, 602 00 Brno, k zahájení řízení o deliktu za porušení oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, neboť město Plumlov neoznámilo Archeologickému ústavu Akademie věd ČR předem stavební činnost – dokončení revitalizace centra města Plumlov.

Náklady na provedení odborného archeologického dohledu při provádění výše uvedené stavební činnosti byly vyčísleny Archeologickým ústavem Akademie věd České republiky, Brno, v.v.i., Čechyňská 363/19, 602 00 Brno ve výši 40 000,- Kč.

Opatřením ze dne 20.11.2016 č.j. KUOK 102723/2015 správní orgán vůči městu Plumlov zahájil řízení o deliktu dle ust. § 35 odst. 2 písm. f) zák. č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, spočívajícím v nesplnění oznamovací povinnosti stanovené v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, konkrétně v neoznámení stavební činnosti -

dokončení revitalizace centra města Plumlov Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky, přestože se jedná o území s archeologickými nálezy.

Nañřzeného ústního jednání dne 9.12.2015 se město Plumlov účastnilo a na dotaz správního orgánu, proč město nespñnilo v dostatečném předstihu oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, uvedlo, že se jednalo pouze o výměnu krytu vozovky a chodníků, nové výkopové práce se nekonalý, své vyjádření podá do 17.12.2015.

Dopisem ze dne 7.12.2015 č.j. 4902/15 sdělil Archeologický ústav Akademie věd Brno (dále AÚ), že stavba – dokončení revitalizace centra města Plumlov se nachází v místě, které je označeno jako ÚAN III (zatím neprokázané území s archeologickými nálezy s 50% pravděpodobností výskytu nálezů). V blízkosti stavby se však nachází pozitivní archeologická lokalita Plumlovského hradu, díky které lze předpokládat osídlení i v prostoru neoznačené stavby. Dle obvyklých nákladů archeologického výzkumu (metodika Archeologického ústavu Akademie věd ČR Praha), lze náklady archeologického dohledu, tedy minimální náklady archeologického výzkumu v místě spočítat jako: - rešerše před započítím prací 5 000,- Kč (předpokládá se středně náročná rešerše), - dohled při skryvce 35 000,- Kč (rozloha stavby se blíží jednomu hektaru, na který mohou být dle metodiky vyčísleny náklady až 40000,- Kč). Minimální navrhovaná výše pokuty (40 000,- Kč) tedy odpovídá minimální částce, kterou by stavebník vydal na provedení archeologického dohledu, přičemž v případě, že by bylo provedením archeologického dohledu prokázáno narušení archeologických nálezů, byly by náklady na archeologický výzkum vyšší.

Podáním ze dne 17.12.2015 se do řízení vyjádřilo město Plumlov a uvedlo, že nesouhlasí s tvrzením, že neoznačením stavební činnosti a neumožněním archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy, definice pojmu stavební činnost, jak je uvedena v protokolu z ústního jednání a zákona o státní památkové péči je značně nejasná a zavádějící. Město provádělo stavební práce spočívající ve výměně (obnově) konstrukčních vrstev stávajících komunikací, chodníků a zpevněných ploch. Vzhledem k samostatné povaze těchto stavebních prací nemohlo dojít ke vzniku škody na území s archeologickými nálezy, neboť byly vyměněny a obnoveny konstrukční vrstvy komunikací, chodníků a zpevněných ploch realizovaných v minulých padesáti letech a hloubka zemních prací nepřesáhla 50 cm pod úroveň stávajícího terénu. Výšková úroveň stávajících komunikací je výš než terén v roce 1945. Město dále sdělilo, že kontrolou archivní dokumentace u společnosti INEXprojekt s.r.o., která prováděla pro město na základě příkazní smlouvy výkon technického dozoru stavebníka, bylo zjištěno, že dne 17.4.2015 bylo odesláno „Oznámení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy“. Toto oznámení bylo zasláno e-mailem na adresu sekretariat@arub.cz, jeho kopii doložilo v příloze. V oznámení je uveden popis akce dokončení revitalizace centra města Plumlov. Předmětem projektu je rekonstrukce a výměna krytu vozovek, rekonstrukce chodníků a zpevněných ploch a rekonstrukce parkovacích míst pro osobní automobily v centrálním prostoru města, na Hlavním náměstí v Plumlově. Z dalších úprav je řešena úprava centrálního parku a zeleně Předpokládaný termín zahájení zemních prací (skryvky): 04/2015.

Dne 29.12.2015 pod č.j. KUOK 112850/2015 požádal správní orgán AÚ o předložení důkazu ve lhůtě do 7.1.2016, že město Plumlov nespñnilo oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči při dokončení revitalizace centra města Plumlova. Dne 13.1.2016 sdělil AÚ pod č.j. 10/16 DS, že není schopen předložit důkaz, že město Plumlov splnilo oznamovací povinnost, neboť e-mail předložený městem ze dne 17.4.2015 nebyl jejich ústavu doručen. Tento e-mail s oznámením stavební činnosti nebyl doručen ani na adresu sekretariat@arub.cz, ani následně na adresu pracovníka Referátu památkové péče machanova@arub.cz, na niž sekretariát oznámení po zapsání do

spisové služby přeposílá. Všechna oznámení jsou po zapsání spisové služby rovněž tištěna a předávána do archivu Referátu památkové péče. Uvažované oznámení však není uloženo ani v tištěném archivu ani ve výpise přijatých e-mailů 17.4.2015 v čase od 12:24 do 13:00 hodin.

Město Plumlov se dále vyjádřilo podáním ze dne 25.1.2016 a uvedlo, že 17.4.2015 bylo odesláno „Oznámení stavebních činností na území s archeologickými nálezy“. Toto oznámení bylo zasláno z e-mailové adresy m.horak@inexprojekt.cz na adresu sekretariat@arub.cz a město tím jednoznačně splnilo oznamovací povinnost, zákon o státní památkové péči nespécifikuje žádný konkrétní postup jakým má stavebník svou oznamovací povinnost splnit, na webových stránkách AÚ se dává možnost stavebníkovi zastat oznámení elektronicky na adresu sekretariat@arub.cz, což učinili, kopii e-mailu předložili jako důkaz, zákon o státní památkové péči nestanovuje povinnost doručit, ale oznámit. Město Plumlov se dále vyjádřilo dopisem ze dne 3.2.2016 a uvedlo, že požadavek správního orgánu na předložení dokladu o doručení nelze splnit, protože k odeslání oznámení došlo 17.4.2015 e-mailovou poštou a společnost INEXprojekt s.r.o. nearchivuje protokol odchozí pošty, povinnost archivovat nevyplývá z žádné platné legislativy. Dále napadá soubor dat o doručené poště předložené AÚ a upozorňuje, že souběžně s předmětnou stavbou byla realizována další stavba, kterou AÚ prokazatelně dozoroval a musel tedy vědět o revitalizaci náměstí v Plumlově.

Dle 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, má-li se provádět stavební činnost na území s archeologickými nálezy, jsou stavebníci již od doby přípravy stavby povinni tento záměr oznámit Archeologickému ústavu a umožnit jemu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Je-li stavebníkem právnická osoba nebo fyzická osoba, při jejímž podnikání vznikla nutnost záchranného archeologického výzkumu, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník; jinak hradí náklady organizace provádějící archeologický výzkum. Obdobně se postupuje, má-li se na takovém území provádět jiná činnost, kterou by mohlo být ohroženo provádění archeologických výzkumů.

Dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči, krajský úřad uloží pokutu až do výše 4 000 000 Kč právnické osobě, nebo fyzické osobě oprávněné k podnikání, jestliže při výkonu svého podnikání nesplní oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

U správních deliktů dle § 35 zákona o státní památkové péči se uplatňuje princip objektivní odpovědnosti za jejich spáchání a není třeba zkoumat a prokazovat zavinění, došlo-li k porušení zákonem stanovené povinnosti, neboť jde o odpovědnost za výsledek. Míra případného zavinění, či pohnutky, které vedly k protiprávnímu jednání jsou proto zcela bez významu pro zjištění, zda ke správnímu deliktu došlo či nikoliv. Splnění oznamovací povinnosti není zákonem vázáno ani na znalost skutečnosti, že jde o území s archeologickými nálezy, ani na to, zda stavebními pracemi nebo jinou činností dojde či nedojde k zásahu do archeologického naleziště.

Město Plumlov se může od společnosti, se kterou bylo ve smluvním vztahu, domáhat odškodnění prostředky soukromého práva, nemůže se své odpovědnosti zprostit poukazem na splnění oznamovací povinnosti jinou osobou, které neprokázalo.

Správní orgán dává za pravdu městu Plumlov, že zákon o státní památkové péči neurčuje formu oznámení dle ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a může jej proto učinit i např. telefonicky, e-mailem nebo faxem. Z hlediska následného prokazování splnění oznamovací povinnosti musí stavebník zvolit takovou formu, kterou splnění této povinnosti prokáže, např. požádá o zaslání e-mailu, kterým AÚ potvrdí, že e-mail stavebníka o oznámení stavební činnosti mu byl doručen. Město předložilo kopii o „Oznámení stavební činnosti na území s archeologickými nálezy“ a odesílací e-mail oznámení zasláný z e-mailové adresy m.horak@inexprojekt.cz na adresu

sekretariat@arub.cz, tyto doklady lze při dnešních technických možnostech vyrobit dodatečně kdykoliv a neprokazují, že byly skutečně AÚ doručeny a že tak byla splněna oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči.

Dalším důkazem o tom, že město Plumlov nesplnilo oznamovací povinnost je vyjádření AÚ ze dne 13.1.2016 č.j. 10/16 DS o tom, že žádné oznámení jim doručeno nebylo.

V řízení bylo jednoznačně prokázáno, že město Plumlov nesplnilo oznamovací povinnost stanovenou v § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, kdy jako stavebník neoznámilo Archeologickému ústavu Akademie věd České republiky záměr provádět stavební činnost - dokončení revitalizace centra města Plumlova na území s archeologickými nálezy a dopustilo se deliktu uvedeného v ust. § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči.

Skutečnost, že uvedené město jako stavebník nesplnilo oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a území na kterém byla stavba prováděna, je územím s archeologickými nálezy potvrdil, jak je již výše uvedeno, Archeologický ústav Akademie věd ČR Brno ve svém dopise ze dne 13.1.2016 č.j. 10/16 Ds.

K námitce města Plumlov, že souběžně s předmětnou stavbou byla realizována další stavba, kterou AÚ prokazatelně dozoroval a musel tedy vědět o revitalizaci náměstí v Plumlově, uvádí správní orgán, že ani případná znalost AÚ, že revitalizace centra města je prováděna, nezbavuje město odpovědnosti za spáchaný delikt. Ust. § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči stanoví, že oznámení je nutné provést již od doby přípravy stavby. Z uvedeného vyplývá, že toto oznámení se tedy provádí s dostatečným časovým předstihem, tedy ještě před zahájením stavby a ani případné upozornění AÚ o tom, že realizují stavební činnost bez oznámení, by město odpovědnosti za uvedený delikt nezbavilo.

K námitce města Plumlov, že definice pojmu stavební činnosti jak je uvedena v protokole o ústním jednání a v zákoně o státní památkové péči je značně nejasná a zavádějící uvádí správní orgán, že stavební činností je činnost, jejímž výsledkem je stavební dílo. Stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání, jsou dle stavebního zákona stavbou. Výměna a obnova konstrukční vrstvy komunikací, chodníků a zpevněných ploch je tedy nepochybně stavebním dílem, které vzniklo stavební činností.

Dle § 36 zákona o státní památkové péči se při stanovení výše pokuty přihlíží zejména k závažnosti a k době trvání protiprávního jednání, ke kulturně politickému významu kulturní památky a k rozsahu hrozící nebo způsobené škody.

Správní orgán posoudil rozsah a závažnost správního deliktu a jeho následky.

AÚ Brno vyčíslil náklady záchranného archeologického ústavu takto: „Dle obvyklých nákladů archeologického výzkumu (metodika Archeologického ústavu Akademie věd ČR Praha), lze náklady archeologického dohledu, tedy minimální náklady archeologického výzkumu v místě spočítat jako: - rešerše před započítáním prací 5 000,- Kč (předpokládá se středně náročná rešerše), - dohled při skrývce 35 000,- Kč (rozloha stavby se blíží jednomu hektaru, na který mohou být dle metodiky vyčísleny náklady až 40000,- Kč). Minimální navrhovaná výše pokuty (40 000,- Kč) tedy odpovídá minimální částce, kterou by stavebník vydal na provedení archeologického dohledu, přičemž v případě, že by bylo provedením archeologického dohledu prokázáno narušení archeologických nálezů, byly by náklady na archeologický výzkum vyšší.

Jak již bylo výše uvedeno, dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči, je-li stavebníkem právnická osoba, hradí náklady záchranného archeologického výzkumu tento stavebník a město Plumlov by v případě řádného oznámení zahájení prací muselo náklady záchranného archeologického výzkumu, jestliže by byl proveden, uhradit.

Správní orgán uložil pokutu zcela při dolní hranici zákonné sazby a to ve výši 0,5 % maximální možné výše pokuty s ohledem na skutečnost, že se jedná o první nesplnění oznamovací povinnosti dle § 22 odst. 2 zákona o státní památkové péči a vzhledem k rozsahu prací, kdy byla provedena výměna a obnova konstrukční vrstvy komunikací, chodníků a zpevněných ploch realizovaných v minulých padesáti letech a hloubka zemních prací nepřesáhla 50 cm pod úroveň stávajícího terénu. Výše uložené pokuty dle názoru správního orgánu odpovídá závažnosti deliktu.

Dle § 37 odst. 1 zákona o státní památkové péči je pokuta splatná do třiceti dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

K námitce města, že nesouhlasí s tvrzením, že neoznámením stavební činnosti a neumožněním archeologického výzkumu vznikla škoda na území s archeologickými nálezy, uvádí správní orgán, že cenu záchranného archeologického výzkumu je možné užít jako objektivní metodu pro stanovení výše škody (např. dle rozsudku Okresního soudu v Příbrami 1 T 66/2002, podle kterého lze „akceptovat jako objektivní výpočet vzniklé škody metodu stanovující cenu předstihového archeologického výzkumu“, nikoli však „postup používaný AÚ, kdy znalec odhadl množství artefaktů, stanovil jejich cenu vzhledem k cenám trhu (kde mohou být legálně prodávány) a zjištěnou částku pak vynásobil koeficientem vyjadřujícím vypovídací hodnotu artefaktů v kontextu s jeho uložením v historické vrstvě“).

Dle § 79 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.

Dle § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.

Protože účastník řízení o deliktu, město Plumlov, vyvolalo řízení o deliktu dle § 35 odst. 2 písm. f) zákona o státní památkové péči porušením své právní povinnosti, tj. v důsledku svého deliktního jednání, správní orgán v souladu s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uložil městu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000,- Kč.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se lze odvolat do 15 dnů ode dne jeho doručení k Ministerstvu kultury, podáním učiněným u zdejšího odboru.

Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

JUDr. Miluše Sedláčková
pověřená vedením odboru
kultury a památkové péče
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Obdrží:

Město Plumlov, Rudé armády 302, 798 03 Plumlov

Handwritten signature and date: 9.2.2016